

wolywane jedynie osoby, posiadające dorobek naukowy.

Art. 6. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty.

Art. 7. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Oświaty:

Stanisław Shrzeszewski

330

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o wyjątkowym dopuszczeniu do wykonywania czynności zawodowych rzecznika patentowego.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W okresie 5-ciu lat od dnia wejścia w życie niniejszego dekretu Minister Przemysłu w trybie przewidzianym w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr 39, poz. 384) może mianować rzecznikiem patentowym osoby pełnoletnie posiadające obywatelstwo polskie, w Polsce stale zamieszkałe i korzystające z pełni praw obywatelskich, po złożeniu przez te osoby przed Urzędem Patentowym egzaminu z prawa z wynikiem co najmniej dostatecznym, jeżeli osoby te:

- 1) mają ukończoną akademicką szkołę techniczną lub ukończone równorzędne studia w szkole akademickiej i wykażą się co najmniej jednoroczną praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych bądź
- 2) mają ukończoną wyższą szkołę techniczną lub ukończone równorzędne studia w wyższej szkole zawodowej i wykażą się co najmniej jednoroczną pracą o charakterze przemysłowo-technicznym oraz co najmniej dwu-

letnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych, bądź też

- 3) mają ukończoną średnią szkołę techniczną lub liceum techniczne albo posiadają co najmniej równorzędne wykształcenie techniczne, na przykład zaawansowane studia w szkole akademickiej lub wyższej, i wykażą się co najmniej 3-letnią pracą o charakterze przemysłowo-technicznym oraz co najmniej 3-letnią praktyką w sprawach patentów, wzorów i znaków towarowych, a ponadto wykazały w drodze egzaminu dostateczne opanowanie wiedzy technicznej, niezbędnej dla rzecznika patentowego.

Art. 2. Egzamin przewidziany w pkt 3 art. 1 składa się przed komisją egzaminacyjną wyznaczoną przez Prezesa Urzędu Patentowego, który ustali również szczegółowo przedmiot egzaminu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Przemysłu.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

w/z Minister Przemysłu i Handlu:

Eugeniusz Szyr

331

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o zmianie niektórych postanowień ustawy z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) —

Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W ustawie z dnia 28 maja 1920 r. o polskich statkach handlowych morskich (Dz. U. R. P. Nr 47, poz. 285) w brzmieniu ustalonym rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. (Dz. U. R. P.

Nr 29, poz. 269) z uwzględnieniem zmian wynikających z ustawy z dnia 10 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 32, poz. 334) wprowadza się zmianę następującą:

zdanie ostatnie pkt. 2) art. 6 otrzymuje brzmienie:

„Wyjątki od tego przepisu dopuszczalne są w stosunku do dalekomorskich statków rybackich w czasie do dnia 31 grudnia 1952 r. za zezwoleniem Ministra Żeglugi i na warunkach przez niego ustalonych w każdym poszczególnym przypadku. Rada Ministrów

może przedłużyć powyższy okres o dalsze 5 lat“.

Art. 2. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Żeglugi.

Art. 3. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Żeglugi:

Adam Rapacki

332

DEKRET

z dnia 12 września 1947 r.

o zmianie w szkolnictwie zawodowym tytułu „instruktor“ na tytuł „nauczyciel zawodu“.

Na podstawie art. 4 Ustawy Konstytucyjnej z dnia 19 lutego 1947 r. o ustroju i zakresie działania najwyższych organów Rzeczypospolitej Polskiej i ustawy z dnia 4 lipca 1947 r. o upoważnieniu Rządu do wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 252) — Rada Ministrów postanawia, a Rada Państwa zatwierdza, co następuje:

Art. 1. Tytuł „instruktora“, przysługujący instruktorom szkół zawodowych, wymieniony w art. 33 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o stosunkach służbowych nauczycieli (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr 104, poz. 873), zmienionej rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr 85, poz. 660) i ustawą z dnia 9 kwietnia 1938 r.

(Dz. U. R. P. Nr 27, poz. 243), zmienia się na tytuł „nauczyciel zawodu“.

Art. 2. Wszystkie przepisy prawne, odnoszące się do instruktorów szkół zawodowych, stosuje się do nauczycieli zawodu.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Oświaty i innym zainteresowanym ministrom.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej:

Bolesław Bierut

Prezes Rady Ministrów:

Józef Cyrankiewicz

Minister Oświaty:

Stanisław Skrzyszewski

333

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 21 sierpnia 1947 r.

o uznaniu „Ligi Lotniczej“ za stowarzyszenie wyższej użyteczności i o rozwiązaniu stowarzyszenia „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej“.

Na podstawie art. 46, 47, 51, 55 i 56 prawa o stowarzyszeniach z dnia 27 października 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr 94, poz. 808) zarządza się, co następuje:

§ 1. Stowarzyszenie „Liga Lotnicza“ z siedzibą w Warszawie uznaje się za stowarzyszenie wyższej użyteczności.

§ 2. Stowarzyszeniu powyższemu nadaje się statut, który będzie ogłoszony w Monitorze Polskim.

§ 3. „Lidze Lotniczej“ nadaje się przywilej wyłączności działania na obszarze całego Państwa w zakresie wszechstronnego popierania rozwoju

lotnictwa zgodnie z wytycznymi władz państwowych.

§ 4. Równocześnie rozwiązuje się stowarzyszenie „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej“, uznane za stowarzyszenie wyższej użyteczności rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 20 stycznia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 11, poz. 90).

Majątek stowarzyszenia „Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej“ w myśl § 34 jego statutu (Monitor Polski z 1934 r. Nr 30, poz. 45) przekazuje się „Lidze Lotniczej“.

§ 5. Wykonanie rozporządzenia niniejszego porucza się Ministrom Administracji Publicznej